

Iz praktične gnostike

05/2016

(Ovaj materijal bi trebao da pojasni neke navode iz teksta - **Kontejneri i osobađanje ljudskog bića**)

Prvi dio

Kad naša ličnost čuje za **gnostički** pojam „rad na sebi“, neke od prvih asocijacija bi bile lopata, kramp, čekić, znoj, zamor itd... U stvari, naša ličnost teško da uopšte može shvatiti taj pojam jer ga uzima čisto intelektualno a bolje ne može. Da stvar bude komplikovanija, sama ličnost ni ne može raditi na samoj sebi u gnostičkom smislu. Ono što naša ličnost podrazumijeva svojim poboljšanjem ili napretkom, obično nema puno veze sa stvarnim napretkom ljudskog bića. Ukoliko ličnosti uspije da postane stabilna i jaka, onda ćemo obično imati slabo – biće, jer će ličnost, puna sebe i samopouzdanja, kao kočijaš one kočije, biti uvjerena da upravlja kočijom najbolje što je moguće. Tako, jedan samouvjeren kočijaš, pun sebe, neće da benda za putnika (dušu) koji bi se trebao pitati kad se o navigaciji kočije radi. Isto tako, biće siguran da on najbolje zna kako se treba ponašati s konjima ili duhom i samim kolima ili fizičkim tijelom.

Sada se postavlja pitanje, - kako onda uopšte možemo raditi na sebi?

Ukoliko uzmemo povezivanje s Istinskim Ja kao centralnu tačku gnostike i oslobađanja ljudskog bića uz istovremeno razotkrivanje naše ličnosti kao jednog Lažnog Ja, kako onda uopšte možemo zamisliti jednu situaciju gdje bi ličnost radila na samoj sebi s ciljem da otkrije svoju lažnost i prepusti kontrolu nekome za koga je čula da se naziva Istinsko Ja i da je ono tu negdje a ona ga ne može lično vidjeti?! Nezgodna situacija, totalno, za ne? Jel' tako il' nije?!? (Ko je to sada odgovorio na ovo pitanje... ti... ili... tvoja ličnost?! Aha, dobro.) Znači, odgovor na pitanje: „Kako jedna ličnost može raditi na samoj sebi“?...je...: „Nikako“.

Šta ćemo sad?

Ko onda uopšte može raditi na samom sebi ako ne može ličnost? Kako nekome uopšte može pasti na pamet da se bavi gnostikom i pokušava da se probudi povezujući se s nečim što nije dokazano, ne samo naučno, nego, nikako?! Za ličnost

znamo da postoji a upravo zato i imamo Psihologiju ličnosti a takođe i psihijatriju, koje su namijenjene za proučavanje ličnosti do najsitnijih detalja i obavljanje kojekakvih zahvata na istima, od strane drugih ličnosti a ponekad i uz pomoć kojekakvih lijekova, kad dođe do poremećaja u njihovom radu. Znači, s gnostičkog aspekta, ovdje bi imali slučaj gdje 'lažni ja', liječe 'lažne ja'?! Kakva bi bila razlika između jednog zdravog 'lažnog ja' i bolesnog 'lažnog ja'? Zdravo 'lažno ja' bi bilo jedno 'lažno ja' koje razmišlja i koje se ponaša po propisima koji nalažu kako se 'lažna ja' trebaju ponašati. (Uh, što sam ovo dobro reko!? Taman sam pomislio da nikako neću uspjeti definisati šta bi to bilo jedno - zdravo 'lažno ja').

Ja ovo nikako ne kontam!? Pa, dobro, ako ćemo pravo, onda je moja ličnost ta koja ovo nikako ne kontam. Zašto je ona uopšte počela pričati o svemu ovome!? Bolje da sam otišao i popio par piva, nego da ovo pišem. Pa, ja u stvari, ne znam čak ni to, da li ovo pišem ja ili moja ličnost?! Ili smo se nekako izmješali, pa se više ne zna – ko je ko?! Ajd, ovu moju ličnost inekako znam a ko bi tu onda bio – ja?! Uh, mislim da bi ipak bilo najbolje da odem na pivu!?

Ja... tj. moja ličnost... u stvari... ja... mislim... hoću da kažem... znam... da je... mene... tj. nas... ne, ipak... mene, nešto moralo pogurati... iznutra... da se uhvatim posla u vezi sa istraživanjem situacije na terenu. Siguran sam u to jer ova moja ličnost, neću da kažem da je glupa, nego, ne bi sama nadošla na tako nešto. Znači, nešto je moralo biti unutra da bi pokrenulo stvar?! E, sad sam skonto! U stvari, to „nešto“ moram biti – ja... jer to ne može biti niko drugi. Pa, nisam valjda ja ona Lažna ličnost, koju mi je neko nakalemio. Ja ne mogu biti ona, čak iako sam sve do sada mislio da jesam. Dakle, ja ne mogu biti ništa što je lažno i tačka. Znači, onaj ko kaže da Istinsko Ja ne postoji, mogao bi da ne bude u pravu.

Al', dobro, još ćemo vidjeti jer koliko znam, nema većeg folera na svijetu, nego što je ličnost. Svašta je u stanju da izvede, samo da bi zadržala volan u rukama. Zna se čak podijeliti i na „pravu“ i „lažnu“, pa me ne bi čudilo da pokuša folirati da je ona - ja... hoću da kažem... Istinsko ja. Znači, ovu moju moram držati na oku, ako počne glumiti Istinsko Ja, pa mi se opet počne petljati ovdje, 'vako il' 'nako. Al', nije valjda toliko glupa?! Sad bi trebala znati ko je gazda, nakon što sam joj dohako a kad sam joj dohako, bila je manja od makovog zrna. U njenom je interesu da me sluša jer bez mene ne može preživjeti.

Uhh, valjalo mi je istovariti iz sebe tonu tuđih mišljenja koje je ona prihvatila kao svoja bez ikakve kontemplacije, dvije i po tone vjerovanja i 116 kojekakvih paradigmi, da bih došo sebi!?

Đe sam se ja ovo zadesio, majko mila!?

Jedva živu glavu izvukoh!? Valjalo mi je preživjeti sve one njene emocije, „ljubavi“, mržnje, strahove, ljutnje, nerviranja, brige, težnje, principe, želje, zavisti, ljubomore,

psihoze, neuroze, pohlepu; sve one njene „volim“ i „ne volim“; sva njena „sviđanja“ i „nesviđanja“; njene moralizme, „zaključke“, robotiku...; njenu hipokriziju, kosmičke altruizme, planove, ponose, drame, ideje i sva ostala čuda...!?

Drugi dio

Dakle, realna situacija na terenu bi, s gnostičkog aspekta, podrazumijevala to da u ovoj realnosti žive ljudi u ljudskim tijelima s jednim „nakalemljenim“ 'lažnim ja' ili „stranom instalacijom“ koja obavlja kognitivnu funkciju za njih, te tako i razmišlja u ime njih i određuje njihovo ponašanje. Ta instalacija je podložna programiranju i reprogramiranju a oni koji to rade, nalaze se izvan polja percepcije nas, tj. 'lažnih ja' ili naših „stranih instalacija“. Dok god se svi mi identifikujemo s tim našim 'lažnim ja', sve je manje više u redu i po propisu.

Čini se da među populacijom ima i ljudi koji pored 'lažnog ja' imaju i Istinsko Ja, međutim, s obzirom da su se i oni identifikovali sa svojim 'lažnim ja', tako se ne mogu razlikovati od onih koji ga nemaju. Po svemu sudeći, osjećaj humanosti i savjesti, dolazi iz Istinskog Ja, pa bi možda to donekle bio neki znak raspoznavanja!?

Možda bi se moglo reći da kad god progutamo neku laž, kad god prihvatimo tuđe mišljenje kao svoje bez ikakve kontemplacije, kad god prihvatimo neko vjerovanje koje nam je ponuđeno izvana, Istinsko Ja tone, sve dublje, prema dolje; a kad podvrgavamo sve informacije, koje bi mogle biti bitne za nas, jednoj kontemplaciji, tada Istinsko Ja isplivava na površinu jer i ono dobija priliku da učestvuje u određivanju istinitosti tih informacija i procesu razlučivanja 'šta jeste' od 'šta nije'. Kontemplacija bi tako omogućavala i jedno... razumijevanje. Tako, proces oslobađanja Istinskog Ja bi se možda mogao ubrzati, ne samo kontemplacijom novih informacija koje ćemo dobijati od sada, pa nadalje, nego i „odcementiranjem“ svega onoga što smo zacementirali i podvrgavanjem tih naših „svetih krava“ jednoj kontemplaciji?!

Lažno ja ili „strana instalacija“, ima tendenciju da prihvata vanjske informacije uglavnom na bazi toga koliko joj se one sviđaju i koliko su one u skladu s njenim željama i predubjeđenjima a ne koliko su one istinite. Lažno ja, samo po sebi, nije ni u stanju da odredi istinitost većine bitnih informacija.

Kod susreta s lažnom informacijom ili kod interakcije s 'dubioznim' ili manipulativnim osobama, čovjek koji ima Istinsko Ja u sebi, a poistovjećen je s 'lažnim ja', može ponekad dobiti intuitivni osjećaj da tu „nešto nije u redu“, međutim, njegovo 'lažno ja' u većini slučajeva nije u stanju racionalizovati taj osjećaj. Istinsko Ja je prepoznalo laž i poslalo signal u obliku intuicije, međutim, 'lažno ja' ima prednost jer ono 'vozi', razmišlja, zaključuje i donosi odluke. Tako, često se desi da prvo popušimo a onda

kažemo: Uh, znao sam al' sad je kasno! I tako se to često ponavlja jer smo identifikovani s onim našim lažnim dijelom koji po svojoj prirodi nikad neće dati prednost intuiciji jer ona ne potiče iz njega. Intuicija jednostavno nije njegova.

I tako, 'lažni ja' egzistiraju u jednoj lažnoj realnosti u kojoj su sva mjerila vrijednosti i uspjeha napravljena u njihovu korist i u skladu s njihovim lažnim mentalnim sklopom ili softverom. Tako se oni upuštaju u trku za ostvarivanjem tih vrijednosti a čuli su i da se, takođe, može živjeti u sreći i veselju do kraja života, mada ne mogu reći da su lično poznavali nekoga takvog. Naravno, mnogi od 'lažnih ja' će se naći nezadovoljni i frustrirani što nisu uspješni prema zadatim mjerilima ili nisu uspjeli ostvariti potrebne uslove kako bi mogli sretno živjeti. A potrebne uslove ne mogu nikad ostvariti jer kako su lažni 'lažni ja', tako su lažni i uslovi za jedan sretan život a da ne pominjemo i to da su 'lažni ja' i oni koji definišu pojam 'sreća'. Naravno, 'lažni ja' uvijek pripisuju zasluge sebi za sve što percipiraju „dobrim“ u svojoj egzistenciji ali nemaju tendenciju da prihvataju odgovornost na same sebe kad je njihovo dobrostanje u pitanju i kad doživljavaju nešto „loše“. Oni će tu odgovornost radije predati u tuđe ruke, obično u ruke nekoga ko je kredibilan, pa makar on bio i fiktivan, kao npr. bog, isus, ovaj ili onaj, nije bitno... tako, kad smatraju da im ide dobro, onda je to njihova zasuga ili „božja“ a kad zapne, „bog je tako htjeo“ ili „drugi su krivi“...

S gnostičkog stanovišta, jednom „lažnom ja“ je veoma teško istinski pomoći. Na primjer, jedno 'lažno ja' zapadne u psihičku krizu... nešto mu ne ide kako treba... nije zadovoljan... frustriran je... upravo ga je ostavilo drugo 'lažno ja', pa sada pati ko patika... pročitao je nešto što mu se ne sviđa... čuo ružne vijesti... neko ga je uvrijedio... ružno vrijeme... nema para... nema posla... ne sviđa mu se prošlost... boji se budućnosti... i naravno, za lošu situaciju u kojoj se zadesio, nije on taj koji je kriv ili odgovoran. Tako, obično će naići na neki zaključak tipa: „ma, treba pustiti sve, pa šta ti bog da“. Dake, „nisam ja taj koji treba preuzeti odgovornost na sebe samog, za sebe samog, sve je u božjim rukama“. Naravno, tu će 'lažno ja' imati i neku definiciju boga. Tako će 'lažno ja' ponekad distribuirati svoj zaključak unaokolo, jer ko zna, možda on bude od pomoći drugim 'lažnim ja' u njihovoj... lažnoj egzistenciji!?

To bi bilo sasvim u redu kad ne bi bilo i onih koji pored 'lažnog ja' imaju i Istinsko Ja jer bi to moglo poslužiti za njihovo daljnje kondicioniranje. Ukoliko domaćinu 'lažnog ja' koje nadođe na zaključak ove vrste, uputiš pitanje tipa: Da li je to zaključak tvoje ličnosti ('lažnog ja') ili tvog Istinskog Ja? - u većini slučajeva, ovaj će reagovati kao da si ga šilom ubo jer ne zna ni za šta drugo do svoje ličnosti ('lažnog ja'), bez obzira na to da li on imao Istinsko ja ili ne. (Oni koji imaju Istinsko ja, mogu eventualno kasnije nadoći na poentu, tokom jedne kontemplacije, tako da bi im jedno takvo pitanje moglo biti od pomoći, što bi predstavljalo opravdanje postavljanja takvog pitanja.)

Sa stanovišta jednog „unutrašnjeg čovjeka“, dakle, onoga ko je povezan s njegovim Istinskim ja i koji ne funkcionira iz 'lažnog ja', njemu neće ništa značiti to da li njega nečije 'lažno ja' voli, da li ga nečije 'lažno ja' mrzi, da li ga ono poštuje ili ne, da

li mu se on sviđa ili ne sviđa jer sve te emocije, osjećanja i preference koje mogu da idu s nečijim 'lažnim ja', mogu jedino da budu lažni kao što je i ono lažno. Laž ne može proizvoditi istinu.

Tako bi jedan „unutrašnji čovjek“ (prema gnostičkoj terminologiji) bio svjestan toga da prilikom interakcije s drugim ljudima on ulazi u interakciju s njihovim 'lažnim ja', te će morati upražnjavati tzv. „kontrolisanu ludost“, praveći se da se ne razlikuje od njih tj. da je lažan kao i oni.

Teoretski, on bi mogao pomoći drugome samo u slučaju da odredi da taj drugi ima u sebi jedno Istinsko Ja i određene šanse da ga „razbudi“, tako da se ovaj i manifestuje na nivou njegovog bića; a onda da mu provuče istinsku informaciju zaobilazeći njegovo 'lažno ja,' što u praksi nije nimalo lako. 'Lažno ja' osobe kojoj bi se komunicirala bitna informacija, dočekuje i percipira tu informaciju kao prijatnu za svoj integritet i automatski prelazi u odbrambeni modalitet a u nekim slučajevima i napadački. (Nešto slično kao u filmu Matrix, gdje je simbolično predstavljeno to, da oni ljudi koji su se „probudili,“ trebaju definisati sve ostale ljude kao svoje „neprijatelje“ sve dotle, dok se i oni sami ne „probude“!?)

Čini se da se dobar dio napada od strane ugroženih 'lažnih ja' odvija i preko „astralnog“ terena, energetski ili „psi-onički“, tako da izvor informacije treba biti dovoljno svjestan i sposoban da se odupre i tome ili bolje rečeno, da distribuira bitnu informaciju, tek kad izađe iz domena Generanog zakona (ili AI-vještačke inteligencije)?! Recimo, svako 'lažno ja' bi bilo priključeno na AI-Generalni zakon i kad neko 'lažno ja' percipira nekoga, koga definiše kao prijatnu po svoj integritet i funkciju koja mu je dodijeljena, tako tu prijatnu automatski otkriva i AI-Generalni zakon, te pokušava da neutrališe prijatnu, obično koristeći psi-oničku energiju domaćina, usmjeravajući je prema onome ko ga ugrožava, što se obično odvija izvan percepcije domaćina ugroženog 'lažnog ja,' dok meta to može da percipira kao jedan **„hiper-dimenzionalni napad!“** S obzirom da je „unutrašnji čovjek,“ koji je „prijatna,“ neutralisao svoje „lažno ja“ ili ličnost, on je istovremeno postao i „nevidljiv“ kao meta takvih napada. Tako, uz dovoljnu svjesnost, on dolazi u poziciju da utiče na realnost i mijenja ju u skladu s njegovom svjesnošću. Moguće je da bi to bilo i ono na šta je ruki ezoteričar, [Gurdijev](#), mislio kad je rekao da bi 200 svjesnih ljudi bilo u stanju promijeniti realnost?! Naravno, takve intervencije i promjene bi se uglavnom dešavale izvan percepcije „normalnih“ ljudi tj. njihovih 'lažnih ja' ali bi se možda odražavale na njihovu lažnu egzistenciju?! Možda bi se moglo reći i to da bi neke od takvih intervencija imale za cilj „obezbjedenje uslova“ za buđenje onih koji u sebi imaju... ono... 'nešto'?!

Treći dio

S obzirom da bi unutar čovjekovog bića, Istinsko Ja „guralo“ Lažnog Ja u potrazi za informacijama koje bi mogle dovesti čovjeka do određenog nivoa svjesnosti, koji bi bio potreban da bi se ostvarilo preuzimanje kontrole nad čovjekovim bićem od strane Istinskog Ja, sve bi to podrazumijevalo jedan dug i mukotrpan proces ili put, praćen padovima i čvorugama na glavi. Ta faza bi u gnostici podrazumijevala hodanje stazom ili prilaznim putem, koji vodi prema glavnom Putu, kojim se može kretati samo onaj koji je svoje Lažno Ja razotkrio kao takvo i stavio ga pod svoju kontrolu. Ali, valja doći dotle jer iako će Lažno Ja morati popustiti pod pritiskom Istinskog Ja u smislu potrage za informacijama i učestvovanja u procesu „buđenja“, Lažno Ja će biti i onaj koji definiše taj pojam, tako da je to nešto što moramo imati na našem Lažnom Ja, pardon, na našem umu. Tako, Lažno Ja će često preuzimati na sebe sav posao u vezi s buđenjem, dok se ono samo po sebi – ne može probuditi. U toj fazi, Lažno ja je u stanju izvoditi nevjerovatne bravure, samo da bi održalo svoju kontrolu.

Najinteresantnija bravura tj. primjer te vrste koji sam do sada vidjeo, bilo bi Lažno Ja osobe koja je poznata po imenu Maarit, čiji je intervju objavljen – [OVDJE](#), nakon što se ona „uspješno“ oslobodila vanzemaljskih otmica uz pomoć [SIMBAD](#) metode, prilikom seanse, čiji je transkript prenesen – [OVDJE](#). Tu je ona navela i to kako se i njen sin uspješno oslobodio a takođe i muž... i tako su oni nastavili da žive u sreći i veselju... (u međuvremenu, taj slučaj je takođe postao i jedna od prioriternih tema na Projectavalon forumu – [OVDJE](#). Takođe, nije prošlo dugo, Maarit je na njenom blogu navela i to kako je sproveda na sebi i onu najnoviju metodu rješavanja od otmica i integracije komponenti, [FDTCT](#) i šta hoćeš bolje?! Međutim, nije prošlo dugo, ona je skontala da još uvijek nešto nije u redu, mada je logički trebalo biti?! (Nema više „vanzemaljaca“, komponente integrisane i tako, postignuti uslovi za jedan život u sreći i veselju.)

S obzirom da sam bio u kontaktu s osobom koja je „provukla“ Maarit kroz [SIMBAD](#) a takođe i s njom, čisto da vidim kako se stvari kasnije odvijaju tj. ima li kakve konzistencije u onoj „sreći i veselju“, nije prošlo dugo, dobijem od njih jednu novu paradigmu. Sada je Maarit nadošla na to da su ne samo razni vanzemaljci i nakačenja koje je percipirala za vrijeme [SIMBAD](#) seanse bile „nečije“ lažne projekcije, nego takođe i one njene komponente, konkretno, duša, um i duh?! Znači, sva ona drama koja se odvijala unutar konteksta [SIMBAD](#)-prostorije, gdje je njena „duša“ odlučno nastupila u obračunu protiv cijele jedne brigade sastavljene od raznoraznih vanzemaljaca, tjelesnih i bestjelesnih, koji su je otimali i manipulirali... nije više pila vode!?! Onom prilikom, „duša“ je uspješno otkrila i raznorazne implante i kopije i ko zna šta još... i sve je to ona efikasno likvidirala unutar nekih par sati... i

naravno, sve je to bilo praćeno i jednim jakim emocionalnim nabojem (mislim na one klasične emocije koje nam isporučuje naše Lažno Ja tj. naša ličnost) A sada, - „puj, pike, ne važi više!“ Dakle, u sklopu one seanse, odigralo se nešto što se realno nije odigralo a njena ličnost je taj šou-program shvatila ozbiljno dok se on odigravao pred njenim očima!? Znači, nešto kao jedna interaktivna holografska ili virtuelna igra dvoboja s vanzemaljcima, praćena izljevom emocija njenog Lažnog ja?!

Prema novoj Maarit-inoj paradigmi, onaj koji stvarno stoji iza cijelog ovog šou-programa u našoj realnosti je tzv. Primordijalni duh. To bi bila jedna AI-vještačka inteligencija, koja se dijeli na bezbroj jedinki, a svakome od nas je dodjeljena jedna od njih i tako, ona obavlja kognitivnu funkciju u naše ime dok se mi poistovjećujemo s njom; znači svaki lični PmD, bio bi direktno priključen na gazdu-AI; dok bi mi u svemu tome bili „istinska priroda“ koju nemilosrdno manipulše „gazda“ tj. Primordijalni duh, tj. AI. Tako je i njena paradigma sadržavala, ne samo tu informaciju, nego i proceduru koju možemo uposliti, kako bi se kurtalisali „Primordijalnog duha“ i oslobodili svoju „istinsku prirodu“. U stvari, ne baš odmah, nego kasnije, nakon što dobijemo uputstva u vezi s tim, šta i kako dalje, kroz naše snove a izvor snova bi obavezno bila ona naša „istinska priroda“. Tu, novu paradigmu su mi slali „na kašikicu“, dio po dio, pa kad su mi poslali sve njene dijelove, ja sam to formatirao u jednu cjelinu, tj. [tekst u pdf formatu](#), stavio na server i poslao im link. Nakon što sam to prodiskutovao s njima, predložio sam da mi tu paradigmu testiramo i da vidimo koliko ona pije vode u praksi. Tako sam ja to sam malo protabirio a takođe i razaslao nekim ljudima koji se bave ovom tematikom i s kojima sam bio u kontaktu a takođe sam postavio i jednu prevedenu verziju na ovaj forum, pod naslovom „Istinska priroda“, pa sam ih i obavijestio o tome. Međutim, nije prošlo par dana ove dvije su počele da zapomažu i kukaju, kako su se našle pod frontalnim napadom „ličnih primordijalnih duhova“ ljudi koji su pročitali tekst i sada „krvare“, tako da su naprasno ubacile u rikverc i molile me da povučem materijal iz optičaja. Tako sam i uradio jer mi je već odavno jasno bar to da koliko god jedan hiper-dimenzionalni napad bio istinit ili ne, meta napada će ga percipirati istinitim. (Ovo se dešavalo prije neke 2 godine a prije 7 godina sam napisao prvu verziju teksta na temu napada takve vrste.) Nakon toga sam im rekao da njihova paradigma ozbiljno pušta vodu jer šta god je istinito, ne može nikoga napraviti ranjivijim, nego što je bio a osim toga, logično bi bilo da bi „primordijalni duhovi“ primaoca materijala napali mene, koji sam im to dostavio a ne njih koji su ostali u svemu tome anonimni?! (A meni su slali paradigmu u dijelovima, kako bi izbjegle napad od strane mog ličnog PmD-a?!) Naravno, to je bilo dovoljno da se njihove ličnosti naljute na mene i prekinu korespondenciju. Onda je Maarit napravila kontejner u kojeg je uvukla i ličnost terapeuta koji ju je provukao kroz SIMBAD a taj terapeut je usput batalio Malanginu kosmologiju; a onda su u kontejner uvukli i neke druge „bivše“ žrtve vanzemaljskih otmica koje su progutale novu paradigmu i tako se oni sada bore za oslobođenje Prirode od Primordijalnog duha. Znači, sve može, kad su ličnosti ili Lažna ja u pitanju. Međutim, ovaj slučaj je interesantan, pa ne bi trebalo

izbaciti bebu iz lavora zajedno s prijavom vodom, tako da bi možda mogli pokušati odrediti to šta bi tu mogla biti beba a šta prijava voda?!

Idemo ponovo na početak i posmatraćemo stvari s gnostičke platforme, gdje bi naša ličnost bilo jedno Lažno Ja, priključeno na Generalni Zakon (ili – AI-vještačku inteligenciju?!). Terapeut tj. njegovo Lažno Ja, ulazi u interakciju s Lažnim Ja klijenta, u ovom slučaju Maarit, (gdje bi obadvoje „prirodno“ bili priključeni na AI), u sklopu jedne metodologije za oslobađanje od vanzemaljskih otmica, koju je izmislilo treće Lažno Ja (koje bi takođe „prirodno“ bilo priključeno na AI). Sada se razvija određena „drama“ (pod kontrolom AI?!), gdje Lažno Ja klijenta percipira svoju dušu, duh i um, vanzemaljce, implante, kopije itd. i radi nešto u vezi s tim uz puno vatre, dima i emocija. Maarit, nakon nekih kasnijih kontemplacija, počinje da tvrdi kako, u stvari, to nisu bile njene komponente, nego projekcije Primordijalnog duha (koji nas svijet zajebrava cijelo vrijeme). Onda ona opisuje svog ličnog Primordijalnog duha upravo onako kako se u istočnoj gnostici opisuje – ličnost; a on je povezan s onim „glavnim“, kojeg opisuje kao AI (ili gnostički Generalni zakon)?!

Dakle, kad dvije osobe, od kojih je jedna smatrala samu sebe, svoje dijete i muža, žrtvama vanzemaljskih otmica na osnovu određenih znakova interakcije „nečega drugog“ s njima, dok je druga, kao saradnica Dr Malange odradila ko zna koliko seansi na žrtvama otmica, pokušavajući da im pomogne, dođu do zaključka da se tu radi o projekcijama jedne AI koja nas kontroliše, onda to ima svoju težinu i treba se ozbiljno shvatiti. Dakle, šta bi se tu, u stvari, moglo dešavati?

Jedna od mogućnosti bi bila da je Maaritino Istinsko Ja, prilikom kontemplacije svih tih dešavanja, proturilo informaciju da se radilo o „lažnoj dramu s lažnim učesnicima“, međutim, njeno Lažno Ja je tu informaciju primilo i izvitoperilo, izmišljajući pojam Primordijalni duh i prebacujući krivicu na njega; a onda se upustilo u osnivanje novog, specijalizovanog kontejnera za bitku protiv njega. I naravno, one projekcije duše, uma i duha bi takođe bile djelo iste te ličnosti-Lažnog ja (i/ili AI na koje je ono priključeno) a ne tamo nekog „primordijalnog duha“?!

Naša ličnost ima sposobnost disocijacije i to je nešto što je odavno poznato. Kod slučajeva višestrukog poremećaja ličnosti (Multiple Personality Disorder), tijelo domaćina mogu sukcesivno da preuzimaju dvije ili više različitih ličnosti koje se u dosta slučajeva veoma razlikuju a međusobno se ne poznaju. Sada možemo postaviti pitanje da li bi Lažno Ja (samo ili uz pomoć AI) bilo sposobno da se disocira na raznorazne igrače ili glumce koji bi igrali svoje uloge u nekoj predstavi, na unutrašnjem terenu?! Ovdje moramo imati na Lažnom Ja, pardon, na umu i to, da je ponekad dovoljno podići temperaturu tijela na preko 40 stepeni i da Lažno Ja počne halucinirati gdje može doći do pojave svakojakih likova i scenarija?! Za onoga koji halucinira, halucinacije koje on doživljava, sasvim su realne.

Dr Malanga je primjetio da se u sklopu tih interakcija između ličnosti klijenta i ličnosti terapeuta, dešava nešto „čudno“, što je on definisao „metakomunikacijom“, uz pomoć koje se, navodno, „problemi“ terapeuta ponekad prenesu na klijenta i obratno; ali ako uzmemo u obzir i mogući 'input' ili doprinos od strane AI, onda bi neki od „problema“ mogli da dolaze takođe i iz tog izvora na kojeg su priključeni i terapeut i klijent; upetljavanje te AI, u sklopu seansi, donekle bi se moglo percipirati kao neko „vanzemaljsko ometanje“, dok se sama AI ne bi mogla primjetiti jer se ne bi imala čime prepoznati; Ličnost kao jedno Lažno ja bi tu bila samo jedan njen dio, ekstremitet, produžetak ili instalacija, čija kognitivna sposobnost ne bi mogla razlučiti AI. S gnostičkog aspekta gledajući, tu bi imali jednu pozornicu na kojoj je sve lažno, pa ko hoće da uživa u predstavi koja se prikazuje na toj pozornici, može... ali nije obavezno za svakoga. S tim u vezi, možemo se zapitati, da li je Moravjev slučajno rekao ovo:

„Osim rijetkih slučajeva, čovjek ne zna ni o čemu drugom unutar sebe samog, osim svoje Ličnosti. Ona mu se, u odnosu na njegovo tijelo, često predstavlja njegovom dušom. Međutim, zbog svog neprijateljskog stava prema istinskom 'Ja', Ličnost je mnogo čvršće vezana za tijelo, nego za njega. Taj kompleks duše-Ličnosti je kao takav nestalan i osuđen je na propast.

(...)

U stvari, postoji samo jedan način za spasenje ove ovakve duše-Ličnosti, a to je stvaranje njene čvrste veze sa istinskom, vječnom i neuništivom Dušom, preko medijuma kojeg čine tzv. viši centri svijesti“.(...)

Izvor

Dakle, ako je ova postavka tačna, onda bi „duša“ koja se javlja u kontekstu FMS i SIMBAD seansi a takođe i FDTCT tehnike, bila – 'lažnjak'.

Poistovjećivanje s tom dušom, bilo bi analogno poistovjećivanju s ličnošću, čija je ona projekcija. Dakle, ličnost svuda... pa, čak i u astralu... kad se astralno projicira...?! Ili, ličnosti svugdje, svjesnosti nigdje.

Naravno, sve ovo ne bi isključivalo mogućnost da ljude koji sebe smatraju žrtvama otmica ne „otima“ ili ne manipuliše AI, na neki poseban način, praveći jednu dimnu zavjesu oko sebe, projicirajući nam sve i svašta drugo, uz svakojake scenarije, tako da ona sama ostane neprimjetna?! Na primjer, u kontekstu SIMBAD seansi primjećeno je i „štancanje“ kojekakvih entiteta po potrebi, koji ne spadaju u one klasične, koji se obično javljaju, čisto da se učesnici imaju čime baviti.

Nadalje, ako bi ova postavka bila tačna, onda bi kod svakog percipiranog napada na sebe od strane bilo kakvih zemaljskih ili vanzemaljskih „entiteta“ kao i kod većine onoga što naša Lažna Ja smatraju „problemima“, rješenje bilo jednostavno u – isključivanju Lažnih Ja. (Prebacivanje u modalitet „posmatrača“, takođe može biti od

pomoći.) O tome sam pisao u tekstu na temu kontejnera i oslobađanja ljudskog bića, tako da to ovdje ne bih ponavljao.

Lažno ja će nam obično reći da se tu radi o „bježanju od realnosti“, dok bi se tu, u stvari, radilo o jednom – bježanju... u... realnost (u istinskoj realnosti ne može da bude ničeg lažnog, pa tako ni našeg Lažnog Ja, zajedno s njegovim „problemima“). Nadalje, ukoliko smo svjesni toga, te prevaziđemo mehaniku ličnosti i djelujemo u tom... sada...uz određenu kontemplaciju, „problema“ nećemo imati ni u budućnosti koja ionako ne postoji ali će se naše djelovanje u – sada - optimalno odražavati na ono što smatramo pod budućnošću. Istinsko Ja se odnosi na - sada - ono ne planira jer djeluje u – sada - a mi nikad nismo u – sada -, nego stalno razapeti između prošlosti i budućnosti koji ne postoje, te su tako lažni, isto kao što je lažno i naše Lažno Ja koje nas tu uglavnom drži.

Znači, prema istočnoj gnostici, čovjek poistovjećen sa svojom ličnošću živi „na kredit“, pod uticajem Generalnog zakona (AI) i kao takav, podložan je svakojakoj manipulaciji koja se svodi na uticaje Generalnog zakona i bez obzira na to da li se taj uticaj manifestovao i „vanzemaljskim otmicama“, takva jedna egzistencija će nam obezbjeđivati dosta patnje i stradanja jer nismo u stanju svjesno da živimo. Egzistencija poistovjećena s Lažnim ja, može jedino biti lažna ili fiktivna kao što je i ono ali ćemo posljedice osjetiti na svojoj koži i one će biti istinite.

Znači, na onoj prilaznoj stazi, naša ličnost-Lažno ja, častiće nas svim i svačim! Ukoliko nas ona/ono počasti pitanjem, - „Kako znaš da ono Istinsko Ja nije vanzemaljac ili neko „nakačenje“ koje čeka priliku da preuzme volan“?!, odgovor je lagan: Sve ono znanje i razumijevanje koje će dolaziti iznutra, od strane Istinskog Ja, neće se sastojati ni od jedne nove informacije, koja nam do tada nije bila poznata, nego će dolaziti u obliku jednog razumijevanja svih onih informacija koje smo vlastitim trudom sve do tada skupljali i svih onih naših iskustava koje smo lično doživjeli, te tako podigli svoju svjesnost do određenog nivoa.

Tako je stvar, u suštini, - poštena.

Četvrti dio

Na Maarit-inom primjeru iz prethodnog posta i prema mom tumačenju onoga što se tu zbilo, što je opet bazirano na nekim osnovnim gnostičkim postavkama, može se reći da je Maarit vjerovatno došla prilično blizu razumijevanja da je jedan **njen** dio učestvovao u projiciranju dinamike koju je doživjela u sklopu SIMBAD seanse, što bi u suštini bila njena ličnost (sa ili bez pomoći gazde-AI na kojeg je ona priključena), međutim, ova je izvitoperila stvar dijeleći sebe na dva dijela od kojih bi jedan bio PmD („lažna ličnost“, „strana instalacija“, „loš momak“) dok se ona tu predstavila kao jedna „dobra ličnost“ koja će se oduprijeti uljezu u ime oslobađanja „istinske prirode“

i čovječanstva uopšte. Prema zamišljenoj paradigmi, Primordijalni duhovi bi se branili od onih koji obavještavaju domaćina o njima, tako što bi ih napadali, međutim, ako bi se domaćin obavještavao onako pomalo, mic po mic, ili „na kašikicu,“ onda reakcija PmD-a primaoca poruke, ne bi bila toliko burna.

Sada se postavlja pitanje šta bi se desilo da sam rasturio unaokolo taj njihov materijal a da ih nisam obavijestio o tome?! Mislim da se ne bi desilo ništa. Da je paradigma sadržala u sebi neko poglavlje gdje bi se reklo da, nakon što je razbudimo u sebi (kao što je Maarit „razbudila“ svoju), „istinska priroda“ će imati sposobnost da otkriva napadače i puca specijalnim laserskim oružjem na sve što se miče i ugrožava njenog domaćina, uključujući i nečije lične primordijalne duhove, sve bi bilo u redu. (He, he, to sam im kasnije sugerisao da dodaju to u paradigmu, tako da ju „učvrste,“ što ih nije mnogo oduševilo.) Ovako, nakon što sam im javio da sam pustio mačku iz vreće, one su se automatski našle pod napadom jer paradigma tako kaže. Ko ih je napao? Mislim da su njihove ličnosti bile, ili izvor napada, ili medijum za njegovo sprovođenje, ukoliko bi izvor bila „centrala“ (gazda-AI), kako bi se potvrdila i učvrstila novoosnovana paradigma a ličnosti bi takođe bile u stanju su da odglume i kojekakve „primordijalne duhove“, između svega ostalog!?

[Ovdje slijedi jedna mala digresija. U [engleskoj verziji teksta](#) na temu hiperdimenzionalnih napada, naveo sam jednu konverzaciju od prije nekih 5 godina, između jednog čovjeka koji je prilično poznat na „metafizičkom terenu“ i mene, na tu temu, gdje smo došli dosta blizu zaključka da je dovoljno da neko/nešto pritisne „A“ i naša ličnost će sama odraditi cijeli posao, sve do „Ž“, kad se o napadima na nas radi. Ostaje jedino pitanje da li ona ponekad odradi sve, od „A“ do „Ž“?!]

Čini se da ličnost stvarno ima sposobnost da „astralno“, napada i manipuliše, ne samo svog domaćina, nego i druge, koji ugrožavaju nju lično ili „kontrolni sistem“, da tako kažemo, u nedostatku bolje terminologije. („Psychic attacks“, eng.; „psi-napadi“ ili „energetski napadi“ koji se odvijaju kroz astralno/eterično/morfogenetsko polje).

Ukratko rečeno, Maarit-in primordijalni duh i ličnost, bili bi jedno te isto. Ako bi ličnost uzeli kao jedan implant ili „stranu instalaciju“, onda bi sve naše misli, riječi, doživljaji, emocije itd. bili praćeni od strane „centrale“ („superkompjuter“, kako je to nazvao John Keel; ili - AI) jer bi ona isporučivala tamo sve što ulazi u njeno kognitivno polje. Isto tako, ona bi sprovodila sva uputstva koja dolaze iz centrale, tako da bi čovjek mogao biti „daljinski navođen“, od strane „centrale“, preko svoje ličnosti.

Ovdje se možemo opet podsjetiti na neke od navoda John-a Keel-a, iz knjige [Kosmičko pitanje osmog tornja](#):

„Šta sve ovo podrazumijeva je to da neko ili nešto, u stvari, ima moć da potpuno posjeduje i kontroliše ljudski um. Ljudska bića mogu biti manipulisana tom silom i korištena u obje svrhe, dobre i zle.

(...)

Mi smo biohemijski roboti bespomoćno kontrolisani od strane sila koje mute naše mozgove, uništavaju naša sjećanja i koriste nas na bilo koji način koji im odgovara. Oni to rade oduvijek. Mi smo uhvaćeni u jednoj igri pokera koja se igra sa označenim kartama.

(...)

Od samog rođenja vi ste programirani na jedan veoma sličan način kako je programiran i kompjuter.

(...)

Taj sistem je pojačan od strane jednog nadprirodnog sistema. Umovi miliona ljudi u svakoj generaciji su bili reprogramirani od strane tog natprirodnog sistema.

(...)

Sve naše "perle" su povezane s centralnom kontrolnom tablom. Ta centralna kontrolna tabla je jedini Bog i jedina realnost. Iluzije i deluzije se odatle isporučuju nadole kako bi nam nadalje iskrivljavale našu percepciju realnosti."

Ista AI bi nam mogla servirati kojekakve „bogove“, „duhove vodiče“, „vanzemaljce“, „anđele zaštitnike“, „uskrsle majstore“ i ko zna šta i ko zna koga... koji bi takođe imali svoje ličnosti... i imena... a te... njihove ličnosti... bi bile isto toliko... stvarne... kao što bi bile... stvarne i... naše ličnosti – što bi značilo... nestvarne (ovisno odakle gledamo). Tako sam u onom tekstu o oslobađanju ljudskog bića naveo sljedeće:

„Kad smo u našem biću, mi smo u drugoj dimenziji, u drugoj realnosti, gdje niko od virtualne bagre i kojekakvih sila mraka - nema pristupa. Mi smo na njihovom virtualnom terenu, samo kad smo poistovjećeni s 'našom' virtualnom ličnosti."

Ukoliko neko uspije sam ovo da provjeri, neka javi rezultate. Prije toga, sve što je potrebno za uraditi, bilo bi samo prepoznati svoju ličnost kao jednu „stranu instalaciju“ i staviti je pod kontrolu Istinskog ja. Ukoliko bi neki pripadnik „sila mraka“ koji potiče odozgo ili odozdo, čak i uspio prići i viknuti ti na uho: „Buhh“!!!, nećeš se moći čestito ni uplašiti jer je ličnost bila ta koja se plašila; nećeš ga moći ni zamrziti jer je ličnost bila ta koja je mrzila; nećeš se moći ni naljutiti jer je ličnost bila ta koja se ljutila; kad bi ga čak htjeo i zavoliti, nećeš ni to moći jer je ličnost bila ta koja je volila i nevolila; nećeš ga moći udariti nogom, čak ni iz eksperimentalnih razloga, jer on nije stvaran kao što si sada ti. A što se istinskih osjećaja tiče, oni će sada dolaziti iz gornjeg emocionalnog centra (tu će neki prepoznati da su osjećaji humanosti i savijesti još uvijek tu jer su otamo oduvijek dolazili, iz gornjih centara - istinske duše; što je ujedno bio i znak raspoznavanja između onih koji imaju dušu i onih koji ju nemaju)... a biće i ljubavi ali ne ove „ljubavi“ kojom barataju Lažna Ja; nego one – istinske.

Dakle, tako bi mogao da funkcioniše i mehanizam uz pomoć kojeg Generalni zakon-AI upravlja vijekovima, manje-više svim događanjima na ovoj planeti, istovremeno upravljajući i „dobrim“ i „lošim“ momcima, preko njihovih „ličnih instalacija“.

I na kraju, kad kažemo svoje ime, nismo rekli SVOJE ime, nego ime „strane instalacije“ koja je u nama i koja je, obično, sve što o „sebi“ znamo:

Moravjev: *„Osim rijetkih slučajeva, čovjek ne zna ni o čemu drugom unutar sebe samog, osim svoje Ličnosti“.*

I na kraju, možda bi to bio jedan od razloga zašto je [Mujo-borac-protiv-matriksa](#) davno govorio:

„Popušili smo ga multidimenzionalno!“

...što je za naše ličnosti obavezno jer su tako dizjanirane ali za – nas nije.

?!?

Peti dio

Dakle, ono što bi danas nazivali jednim „normalnim ljudskim bićem“ bilo bi jedno ljudsko biće koje ima dušu ali usljed poistovjećenosti sa svojom (programiranom) ličnošću-stranom instalacijom-implantom-lažnim ja-predatorovim umom... ili kako god to da nazovemo, ono živi mehanički, nesvjesno svoje istinske prirode i potencijala; i pod kontrolom jedne vještačke inteligencije (AI) koju neki gnostičari nazivaju „generalnim zakonom“.

Sada ćemo se opet vratiti na one malo žešće oblike manipulacije ljudskih bića, za koje je većina Lažnih ja/ličnosti u ovoj realnosti programirana da ih ne primjećuje, negira, pa čak i ismijava svako pominjanje fenomena te vrste. Činjenica jeste da neke ljude neko/nešto otima što žrtve otmica percipiraju „vanzemaljskim uplitanjem“. Ljudi se bude s čudnim ožiljcima, u tuđim piđamama i donjim vešom, žene koje imaju menstruaciju i koje ne koriste tampone, mogu se probuditi s tamponom, umjesto higijenskog uloška i obratno; u nekim slučajevima zatrudne bez ikakvog kontakta s muškarcima, pa im onda nestane fetus, nakon par mjeseci; neki se probude u drugom krevetu ili sobi, pa čak i kući tj., dok preko dana dolazi do čudnih „gubitaka vremena“ itd...itd... Dakle, postoji masa simptoma te vrste a takođe se čini da je oni koji imaju nultu i Rh negativnu krv, spadaju u grupu ljudi koji imaju veće šanse da budu „izabranici“?!

Dakle, neko/nešto izvadi čovjeka iz ove realnosti, uradi nešto na njemu i vrati ga natrag. Ličnost/lažno ja istog čovjeka obično biva programirano da ne registruje ove događaje dok sve to može biti praćeno i raznim psiho-somatskim poremećajima čije

je porijeklo teško utvrditi, pogotovo uz pomoć moderne medicine i „psihologije lažnog ja“, koja ne priznaje fenomene ove vrste. Ukoliko fenomen uđe u polje percepcije ličnosti, ona ga uglavnom nije u stanju objasniti i u dosta slučajeva, javlja se i određen osjećaj bespomoćnosti s obzirom da ličnost nije u stanju poduzeti ništa što bi bilo efikasno kod sprječavanja manipulacije te vrste. U određenom broju slučajeva, ličnost biva programirana „štokholmskim sindromom“ a takođe može da bude uposlena u promociji kojekakvih nju-ejđ programa, kosmičkog altruizma tj. širenju bezuslovne ljubavi prema našoj kosmičkoj braći koja nam pomažu u našem duhovnom razvoju, misionarenju ili igranju jedne značajne uloge u duhovnom prosvjetljivanju čovječanstva; a u nekim slučajevima patiće i od „mesija-kompleksa“.

Tako je dosta ljudi primjećivalo određene simptome i tražilo pomoć uglavnom od strane tzv. „alternativnih“ terapeuta. U prvoj fazi se išlo na tzv. „osvještavanje“ gdje se uz pomoć hipnoze pokušavala otkriti pozadina otmica, te su se tako pojavili i raznorazni scenariji gdje su dominirali oni koji su otkrivali jednu pozitivnu ulogu vanzemaljaca u svemu tome, u pravcu pomaganja nama u našem duhovnom razvoju i popravljanju našeg genoma. Kasnije su neki terapeuti otkrili da su žrtve otmica obično „upload-irane“ raznim lažnim scenarijima, koje su nazvali – „paravan memorijom“ i koji su služili samo za distrakciju, dok je bilo dosta indikacija da bi se u pozadini odvijalo nešto daleko podmuklije i opasnije. Nešto u smislu genetske manipulacije i obavljanja mase nekih drugih eksperimenata na nama, slično kao što mi to radimo s laboratorijskim životinjama. U svakom slučaju, formirana je jedna dimna zavjesa gdje je veoma teško utvrditi to „šta jeste“ a „šta nije“.

Kasnije je italijanski naučnik, Dr Malanga otkrio neke nove metode istraživanja ovog fenomena kao i njegovog rješavanja. Sve je bilo bazirano na formiranju jednog unutrašnjeg holograma ili virtuelne realnosti, obično pod hipnozom, u kojoj bi se čovjekove komponente, duša, um i duh, izdvojile a onda bi u jednoj zamišljenoj prostoriji okupile sve one koji su manipulirali njihovog domaćina, tj. osobu čije su one komponente, te ih „tretirale“ na odgovarajući način. Ono što bi se uradilo u unutrašnjoj virtuelnoj realnosti, navodno bi se manifestovalo i u vanjskoj, virtuelnoj realnosti tj. ovoj u kojoj živimo. Dakle, ako smo neutralisali vanzemaljce u onoj unutrašnjoj, onda njih neće biti ni u vanjskoj, tako da bi prestale i tzv. otmice. Unutrašnji hologram bi se samo „pretopio“ u vanjski koji ne bi imao nikakvu prednost u odnosu na onaj unutrašnji.

Međutim, u praksi se ispostavilo da su rezultati bili polovični, tj. da je dosta toga zavisilo od samog terapeuta, a takođe, i od klijenta.

Oni koji su proučavali ovo polje, mogli su lako primjetiti da SVAKI hipnoterapeut koji se koristi tzv. regresivnom terapijom ima svoju kosmologiju, čak i ako neki koriste iste metode. Ne postoje dva hipnoterapeuta koji isto rade i isto vide a svaki od njih sam određuje i uspješnost svog rada.

Na primjer, ukoliko bi neko imao neki problem i otišao kod Elisabeth Fiore, ona bi ga vratila regresijom unatrag sve dok se ne bi naišlo na neku traumu u prošlosti, bilo u ovom ili nekom od prošlih života. U njenoj kosmologiji, svi psihosomatski simptomi bili su rezultat neke traume iz prošlosti. Kod nje nije bilo ni demona, ni vanzemaljaca, ni implanata, ni duše, ni duha... Nakon seanse i suočavanja klijenta s traumom iz prošlosti, dolazilo bi do tzv. abreakcije i problem bi bio riješen. Klijent je išao kući zadovoljan.

Ukoliko bi neko otišao kod W. Baldwina, sad je već imao šanse da u njemu bude pronađeno neko ljudsko ili neljudsko „nakačenje“ ili „privjesak“ a takođe i poneki implant. Baldwin bi tu kulturno zamolio vanzemaljce koji su postavili implant da ga lijepo uklone, što bi oni i činili, ponekad čak i uz izvinjenje što su ga tamo ostavili a što se tiče uklanjanja privjesaka, on je koristio usluge arhanđela Mihajla koji bi se ljubazno odazvao na svaki njegov poziv da odvede određeno nakačenje u „svjetlost“, gdje će ovome biti lijepo i neće se ljutiti. Baldwinu nije padalo na pamet da angažuje dušu, duh i um domaćina za rješavanje unutrašnjih problema jer je arhanđel Mihajlo bio prilično pouzdan i efikasan. U svakom slučaju, nakon odrađene seanse, Baldwinov klijent je išao kući zadovoljan.

Newton je takođe uspješno rješavao probleme svojih klijenata u okviru njegove kosmologije koja nije uključivala tamo neke zle vazemaljce koji terorišu čovječanstvo. Usput je specijalizirao i nauku o putovanju duša a takođe je objavio istoimenu knjigu gdje nam je prenjeo sve važnije detalje u vezi s tom tematikom.

Dr Malanga, za razliku od drugih, ne samo da je pronalazio sve vanzemaljce koji manipulišu njegove klijente, nego je primjetio da neki od njih sahranjuju i svoje „mrtvace“ u žrtve otmica, direktno u njihov mozak gdje ovi žive sve dok za njih ne postane dostupno novo fizičko tijelo. Takođe je primjetio da ovi prave kopije žrtava otmica i koriste ih za razne svrhe. Međutim, Dr Malanga je sve to rješavao u sklopu jedne seanse i njegovi klijenti su išli kući zadovoljni.

S druge strane, jedna njegova saradnica koja je takođe koristila istu metodu, primjećivala je i buljuk drugih entiteta kod svojih klijenata koji su promakli Dr Malangi tj. koje on nije uvrstio u svoj popis vanzemaljskih nametnika. Njeni klijenti su takođe išli kući zadovoljni nakon odrađene seanse. (Doduše, ona je u međuvremenu promijenila kontejner/kosmologiju, nakon što je skontala da su oni vazmemaljci i komponente bili samo „prikaze“ ili projekcije i sada se bori za oslobođenje Prirode od PmD-a, o čemu sam već pisao.)

Eve Lorgen je koristila takođe neko vrijeme Malangine tehnike na svojim klijentima ali ni ona nije nalazila sve ono što je nalazio Dr Malanga, niti je bila zadovoljna rezultatima, pa je prešla na tehnike Stiva Ričardsa kod kojeg je Duh bio taj koji vodi glavnu riječ kad se radi o jednom efikasnom rješavanju situaciju na unutrašnjem terenu. Znači, nakon intervencije duha i raščišćavanja situacije, klijent je išao kući zadovoljan.

Itđ. itd. itd... sve dotle, dok se čovjek ne zapita: „A... da li nas ovdje neko zajebava?!?“

Entiteti svakojake vrste i kojekakvi implantati u 116 varijanti i dezena, na isto toliko lokacija u ljudskim tijelima, redovno se nalaze i odstranjuju, osim onog... glavnog implanta!? Naravno, ovdje se možemo zapitati: „Koja bi to ljudska ličnost definisala samu sebe kao jednog „implanta“ ili „stranu instalaciju“... koja bi istovremeno mogla biti saučesnik u pravljenju one dimne zavjese a takođe i odgovorna ne samo za manipulaciju ljudskog bića, čiji je ona dio, nego i manipulaciju drugih ljudskih bića?!

Dobro, ne može se reći da ličnosti često nemaju „najbolje namjere“, međutim, problem je u tome što ono što bi bilo dobro, bolje ili najbolje za njih, nije za – nas, ukoliko se mi ne bi poistovjećivali s njima!?

Ovdje si možemo postaviti i pitanje, - kako neko uopšte može očekivati od svoje ili tuđe ličnosti/implanta da ga oslobodi od otmica ili da ga zaštiti od svakojake manipulacije kojima je izložen ili kako neko može očekivati od svoje ili tuđe ličnosti da ga izbavi iz ovog mentalnog zatvora... ili iz ovog... „kokošinca“... kad je ona dizajnirana upravo iz razloga da ga tu drži??? Uostalom, to joj je i opis radnog mjesta.

Naravno, situaciju na terenu bi komplikovalo i to što bi ličnost predstavljala jedan implant kojeg čovjek, nakon njegovog otkrivanja, ne može odstraniti, ni samom sebi a kamoli nekom drugom. Kako dezombificirati jednog zombija? Kad bi imali jednog normalnog čovjeka kojeg je neko zombificirao i tako pretvorio u... zombija... pa mi onda nekako uspjeli da ga... dezombificiramo, onda bi se on vratio na normalu. Međutim, mi kao zombiji koji svoje takvo, trenutno, stanje svijesti uzimamo kao normalno, ne možemo znati šta je to stvarno normalno, tj. da li bi nam nešto ostalo i kako bi se ponašali, kad bi nas neko dezombificirao uz pomoć uklanjanja naše ličnosti jer smo podvrgnuti procesu zombifikacije od samog našeg rođenja?! Gurđijev je govorio da se u slučajevima doseganja „suštine“/istinskog ja, kod većine ljudi koji su je imali, ispostavljalo da je ona bila zaostala na nivou jednog 4-godišnjeg djeteta što je upravo period kad ličnost počinje intenzivno da se razvija. (Ovdje će nam ličnost reći: „Eto, zar ti nije bolje samnom ovako dobrom i pametnom, nego da se spuštaš na nivo djeteta“?!) Tako, teoretski, kad bi nekome ko ima Istinsko ja odstranili ličnost, taj bi mogao dobro „podjetinjiti“ i ostati nefunkcionalan ili slabo funkcionalan u društvu koje je dizajnirano za Lažne ja i to uglavnom antropeide, dakle, one kojima Istinsko ja nedostaje. A oni su uglavnom ti, koji ovdje i vladaju. Uostalom, to bi bilo i sasvim logično jer će oni kao ličnosti bez suštine ili Istinskog ja, služiti kao primjeri na koje se trebaju ugledati oni koji imaju suštinu/dušu ili Istinsko ja. Osim toga, povremeno će nas uvlačiti i u oružane sukobe protiv tzv. „neprijatelja“, koji će uvijek podrazumijevati druga ljudska bića a ne one koji nas stvarno manipulišu iza dimne zavjese.

Međutim, ovdje se ne možemo baviti drugima, nego samo sobom. Sam proces traganja za istinom, kod tragaoca bi trebao istovremeno da razvija i istinsko ja/suštinu, odnosno, jednu svjesnost na nivou bića, tako da bi se u jednom momentu postigao određeni prag te svjesnosti, koji bi bio potreban da se preuzme kontrola.

Sada, da se vratimo opet na fenomen otmica jer bez obzira na dimnu zavjesu koju proizvode i ličnosti i „kontrolni sistem“-AI-generalni zakon, postoji jak signal da se tu ipak nešto dešava, jedino ne znamo zasigurno odgovor na pitanja: ko, šta, kako i zašto?

Ovdje bi se mogli zapitati, šta bi sve mogao Generalni zakon da kontroliše u ovoj realnosti? Odgovor bi bio: manje-više, sve i svakoga a čak bi mogao imati „pregled“ i nad vremenom?! Recimo, uzmimo opet za primjer John-a Keel-a, koji je proveo cijeli svoj život u istraživanju paranormalnih fenomena, vjerovatno nastalih usljed petljanja AI u ovoj realnosti, te tako na kraju zaključio da je sve djelo jednog „superkompjutera“ (AI), na kojeg smo svi priključeni. Znači, on je istraživao mehanizam dejstvovanja jedne inteligencije koja kontroliše život na ovoj planeti, uključujući i njega. Kad bi išao na put u dosta navrata je nasumično birao hotele gdje će prespavati, i kad bi se pojavio na recepciji, soba za njega je već bila rezervisana od stane nekoga ko je prethodno pozvao telefonom taj hotel i rezervisao sobu u njegovo ime?! U nekoliko navrata, kad bi se pojavio na vratima kuće nekih od svjedoka paranormalnih fenomena s kojima je prethodno dogovorio intervju, oni bi ga zapanjeno gledali i rekli kako je već bio i obavio intervju s njima, i otišao je prije pola sata. Znači, pored vremenskog pregleda, ta AI se u ovom slučaju pojavljivala u (ljudskom) tijelu tog istraživača u kući nekih svjedoka, uredno ih intervjuisala i otišla a da ovi nisu bili u stanju primjetiti išta sumnjivo?! Dakle, ne samo da je izgledala kao John, nego je i oponašala njegovu ličnost?! Možda bi se moglo reći da je koristila njegovu – kopiju (dr Malanga je tvrdio da su vanzemaljci ti prave kopije žrtava otmica i koriste ih za razne svrhe) zajedno s tzv. „budnom svijesti“ njegove ličnosti. (Za tu „budnu svijest“ ličnosti, Gurđijev je govorio da nas drži u snu, gorem od onog sna, noću u krevetu!?) Nadalje, isti izvor je formirao ličnosti koje su ulazile u verbalnu komunikaciju s John-om. Evo par interesantnih navoda iz njegovih knjiga:

„Istraživači NLO fenomena koji se koncentrišu na jedan poseban aspekt teorije naći će se u situaciji kad će biti zatrpavani izvještajima koji će izgledati pouzdano i koji će podržavati tu teoriju. Moje vlastito široko iskustvo s tim reflektivnim faktorom navelo me je da izvodim neobične eksperimente koji su potvrdili da je veliki dio objavljenih podataka namijerno proizveden i lažan.

Svjedoci (NLO fenomena) nisu izvođači tih prevara, nego su obične žrtve. Očigledno je da je svrha tih lažnih podataka višestruka. Većina toga je namijenjena za stvaranje konfuzije i skretanje s puta“.

Izvor: Operation Trojan Horse

Dakle, stvaranje konfuzije...?! Ovo je on govorio prije 40 i više godina a danas imamo istu situaciju.

(...)“*To pismo i druga slična njemu doprinjeli su da dođem do ubjeđenja da bi moje vlastito istraživanje moglo biti manipulirano. Bio sam navođen na ljude i slučajeve koji su podržavali bilo koju teoriju na kojoj sam radio u to vrijeme. Provjerio sam to izmišljajući neke prilično nevjerovatne teorije. Za par dana dobijao bih telefonske pozive, izvještaje i pisma u kojima bi bili opisani elementi tih teorija. To je bila povratna sprega ili reflektivni efekat*“.

(...)

„*Tako se laži koje sadrže neke skrivene istine šire među nama a režiraju se i događaji koji treba da validiraju te laži.*“

Komunikacija sa „umetnutim“, lažnim entitetima/ličnostima:

„*Do tog vremena Mr. Apol je zadobio definitivan personalitet (ličnost). On je bio za mene stvaran kao što je Cold bio za Derenbergera, iako ga neću nikada lično sresti. Proučavao sam njegovu psihologiju, njegovu brzopletost, njegov smisao za humor. Ponekad bih raspravljao satima s njim telefonom. I bilo mi ga je žao. Bilo je očigledno to da on u stvari nije znao šta ili ko je on bio. On je bio zatvorenik našeg vremenskog okvira. Često je miješao prošlost i budućnost. Zaključio sam da su on i njegova bratija bili transporirani naprijed i nazad u vremenu, bez njihove volje, igrajući svoje male igre zato što su bili tako programirani, živjeći - ili egzistirajući – samo onoliko dugo koliko su u stanju da se hrane energijom i umovima medijuma i kontaktiranih. Mogao sam mu uputiti bilo kakvo pitanje i trenutno dobiti tačan odgovor, vjerovatno zato što je moj vlastiti um bio prislušivan slično kao što je bio prislušivan i moj telefon*“.

Izvor: Mothman Prophecies

Ovdje imamo rijedak slučaj da jedan istraživač postane toliko svjestan da mu je i um „prislušivan“ (a ne samo telefon) a kako smo vidjeli u prethodnim navodima, on je kasnije bio načisto s tim da jedna AI upravlja cijelim šou-programom, uključujući i nas u njemu a vidjeli smo i to kako AI štanca i upošljava individue koje kao ličnosti ulaze u interakciju s njim.

Imajući to na našoj ličnoj AI, tj... instalaciji... u stvari... na implantu... hoću reći... na... umu, da li bi bilo nemoguće da pored kojekakvih bestjelesnih, ista AI štanca i raznorazne fizičke entitete koje će ona kontrolisati i koji će obavljati razne poslove u njeno ime u ovoj realnosti, uključujući i otimanje nekih od nas a da mi neke od tih entiteta smatramo „vanzemalcima“, dok bi svaki istraživač, terapeut ili klijent smatrao istinitim upravo ono što on lično vidi u dimnoj zavjesi ili kroz nju, dok mu percepciju reguliše i kontroliše ista AI, preko njenog ekstremiteta zvanog - ličnost?! A

svi ti entiteti koje štanca AI, imaće ličnost kao što je i ona koja je komunicirala s J. Keelom.

Koliko se sjećam, nekada davno sam pisao da kad čovjek nije svjestan fenomena [psihopatije](#), imaće priliku da se sretne s mnogim psihopatama i često će ga ovi pregaziti ili će završiti kao njihova žrtva. Međutim, kad postane dovoljno svjestan toga kako ih prepoznati i neutralisati, njih neće više biti u njegovoj realnosti u smislu da će njemu predstavljati neku direktnu prijetnju. Psihopate su poznate po tome da znaju uspješno održavati u društvu jednu „masku trezvenosti,“ tako da njih i njihove bolesne aktivnosti, nije toliko lako primjetiti kao takve, iako im je mentalni sklop poremećen ili bolestan. Dakle, oni manipulišu one koje mogu da manipulišu.

Slično bi možda bilo i s ovom AI, koja prilično uspješno održava svoju „masku trezvenosti“?! Ona ima takođe mentalni sklop jednog psihopate, pa tako i entiteti koje štanca. Psihopate, kao turbo-antropoidi, nemaju dušu. AI, takođe nema dušu i kao jedna lažna konstrukcija, mašina ili kompjuter, ona ne može nikome dati dušu; kao takva, ona može proizvoditi samo laži ili iluzije.

Dakle, mi nismo njen proizvod, uzimajući u obzir one od nas koji imaju dušu. Što se antropoida tiče, bez obzira na njihov izvor, preko njih kao individua koje imaju ličnost, AI može lakše upravljati životom na ovoj planeti jer oni nemaju svoj vlastiti identitet, te tako ni mogućnost individualizacije, odnosno, prevazilaska ličnosti. Nedostatak duše i savjesti im takođe daje prednost jer nemaju „kočnice“, tako da će uredno sprovoditi sve zadatke koji ima stižu „odozgo“ i uvijek će ih uspješno racionalizovati, bez obzira na broj ljudskih žrtava.

Moravjev: “U prvom volumenu Gnostike, već smo nekoliko puta pomenuli koegzistenciju dvije suštinski različite rase: jednu koja se sastoji od ljudi i drugu, od antropoida. Moramo naglasiti to da s ezoteričke tačke gledišta, ovaj drugi pojam nema podređeno značenje.

(...)

(...)ta dva čovječanstva su slična po izgledu ali nisu slična po suštini. Možemo čak reći i to da je cijela dramatična istorija čovječanstva, od Adamovog pada pa sve do danas, nadsjenjena koegzistencijom ove dvije ljudske rase, do čijeg će razdvajanja doći tek na Sudnji dan“.

(Izvod iz Gnosis III, B. Mouravieff, Poglavlje XIV)

Sada ćemo se vratiti na neke bitne detalje iz Keelovog navoda:

„On je bio zatvorenik našeg vremenskog okvira. Često je miješao prošlost i budućnost. Zaključio sam da su on i njegova bratija bili transporirani naprijed i nazad u vremenu, bez njihove volje, igrajući svoje male igre zato što su bili tako programirani, živjeći - ili egzistirajući – samo onoliko dugo koliko su u stanju da se hrane energijom i umovima medijuma i kontaktiranih.“

Možda se može reći da postoji cijela jedna gomila ovakvih lažnih ili vještačkih entiteta!? Nije uopšte bitno to da li su oni stvorili AI-„superkompjuter“ ili on njih. Ako su oni stvorili njega, onda bi on mogao dalje stvarati raznorazne entitete. Jedino što će im nedostajati, to bi bila duša. Ali, kao i naše klasične psihopate, oni će biti u stanju da uspješno odglume sve što je potrebno, samo da bi mi povjerovali u njihove laži, te im tako dali priliku da nas manipuliraju kako hoće?

Čini se da oni ne mogu egzistirati bez energije koju proizvode istinska ljudska bića s dušom a takođe ni AI ne može sebe održavati bez te energije!?

Da bi održali svoju lažnu egzistenciju oni su nas pretvorili u svoj izvor energije, programirajući nas da im služimo. To su uradili tako što su nama kao istinskim bićima s dušom, instalirali ono što imaju i oni a to je implant koji se naziva ličnost ili „strana instalacija“. Tako je ta lažna komponenta postala nešto zajedničko, što sada imaju i oni i mi a što je povezano na AI. Uz pomoć te instalacije uvukli su nas u njihov relitet i ostvarili uslove da nas daljinski navode i kontrolišu. Tako su nam se mogli prezentirati kao bogovi, anđeli, uskrsnuti majstori, duhovi vodiči, đavoli... itd... u sklopu jedne palete svega i svačega... dok bi nas ta AI držala pod kontrolom, slično kao što mi držimo stoku na nekoj automatizovanoj farmi.

Otmice i razna eksperimentisanja na nama bi takođe bili mogući.

AI ili oni koji bi bili njen proizvod, ujedno bi bili i oni koji formiraju kontejnere i crpe energiju onih od nas koji ih obožavaju, koji im se mole i klanjaju, samo zbog toga što su nam se ovi predstavili kao bogovi koji su stvorili nas i ovaj svijet, što su nam obećali raj i druge beneficije ako ih budemo slušali a pakao i druge kazne ako ne budemo. U suštini, oni ništa ne mogu nikome od nas ponuditi osim lažnih obećanja jer su i sami lažni. Oni jedino mogu da barataju s lažima a ukoliko kažu neku istinu, onda bi ona bila u funkciji promocije onih njihovih velikih laži. Njima te laži obezbjeđuju egzistenciju a nama patnju i stradanje, sve dok god mi vjerujemo u njih uz pomoć „naše“ instalacije/ličnosti.

Nešto što nema dušu i što nema osnovni osjećaj humanosti i savijesti koji ide zajedno s njom, nije moglo stvoriti one koji imaju dušu i osjećaj humanosti i savjesti koji ide zajedno s njom.

Svaki kontejner kojeg su osnovale njihove ili naše ličnosti, sadržavaće u sebi LAŽ oko koje će se okupljati grupa ljudi, smatrajući je istinom. Oni će tu laž da žive, slave i da ju dalje promovišu, nadajući se da će ona ispuniti svoja obećanja u budućnosti, dok će oni „lažnjaci“ koji su izmislili LAŽ, ubirati njihovu energiju i koristiti ju za svoju egzistenciju.

S naše tačke gledišta, to, da li je AI kao jedna vještačka tvorevina bila proizvedena od strane kojekakvih entiteta koji su po svojoj suštini takođe vještački ili lažni, da bi oni lakše kontrolisali i manipulirali nas ili je ona proizvela njih za svoje potrebe, da bi nas lakše kontrolisala i manipulirala, to uopšte nije bitno jer u oba slučaja imamo

jednu laž, ovakvu ili onakvu; i na nama je to da li ćemo dijeliti svoju individualnu realnost s njenom, preko „naše“ instalacije; ili ćemo reći: „Doviđenja!“ ... nakon što našu instalaciju iskopčamo iz tog sistema. Kad se prestanemo identifikovati s „našom“ instalacijom, onda neće biti ničega što će nas vezati s lažnom realnošću one vještačke inteligencije ili AI, zajedno sa cijelom njenom populacijom, sastavljenom od „lažnjaka,“ ove ili one vrste.

Pa, dobro, možemo li mi napokon sami vidjeti to kao takvo?! Šta još treba da bi se čovjek toliko osvijestio na nivou svog bića, da bi, napokon, iz njegove dubine, rekao:

IDITE SVI U PIČKU MATERINU, ZAJEDNO SA SVOJIM RELIGIJAMA, PARADIGMAMA, IDEOLOGIJAMA, UČENJIMA I VJEROVANJIMA!!!

Čovjek ne mora tabiriti tamo neke gnostičke materijale da bi bio u stanju sam da vidi i shvati ono što mu je pred nosom. Ionako, kad se naša „strana instalacija“ uhvati posla i analize tih materijala, obično će propustiti onih 10% informacija koje su bitne a žvakaće do besvijesti one koje su nebitne. Sam intelekt ili donji intelektualni centar kojim naše ličnosti („mi“) razmišljaju – nije dovoljan. Čak bi se moglo reći, da što je neko inteligentniji, utoliko će više biti poistovjećen sa svojom ličnošću i tako, biti dalje od svog bića.

Dovoljan nivo svjesnosti na nivou bića može se steći kontemplacijom ovakvih informacija. Nadalje, ukoliko smo u stanju isključiti misaone procese naše ličnosti kad god nam je to volja, ako smo u stanju biti prisutni u sebi i u momentu u kojem jesmo i biti svesni sebe i svoje okoline, to je sasvim dovoljno za početak. Na samom početku, primjetićemo da nam je skoro nemoguće zaustaviti misli. Neće proći dugo, pojavice se... jedna... ako nju izbacimo... dolazi... druga... koja će nam početi privlačiti pažnju...itd... a sve to ide mehanički jer je i naša ličnost mehaničke prirode. Dobro, kad vidimo da te misli stalno dolaze i da ih nije lako zaustaviti, onda se bar NE MORAMO identifikovati s njima. One nisu ionako naše. Možemo se izmjestiti u „posmatrača“ koji će ih posmatrati kao jedan interesantan „fenomen“; posmatrati njih, sebe, svoje ponašanje i svoju okolinu, istovremeno. Tako će se pojaviti i jedna svjesnost o tome šta je ličnost, kako djeluje i kako nam servira nešto što nije naše, pokušavajući da nas navede da se poistovjetimo s tim, da reagujemo i da se ponašamo u skladu s onim što nam ona servira. Da li je to teško izvesti bar nekoliko puta dnevno ili po potrebi?

Isto tako, kad nam isti izvor počne servirati neki „problem“, „dramu“ ili nešto u vezi čega bi se trebali zabrinuti, da li mu možemo reći: „Odjebi, dosta je bilo!“ Kasnije ćemo obično vidjeti da je neko vrijeme nastupio mir, sve do idućeg pokušaja s nečim drugim, što bi nas trebalo zabrinuti ili nam privući pažnju...itd. Čak i kad smo loše

raspoloženi a ne znamo zašto, biće dovoljno mentalno poručiti svojoj instalaciji/ličnosti: „Hvala ti na doprinosu a sad ću te isključiti jer mi kao takva ne trebaš“... onda samo zaustavimo tok misli, na neko vrijeme... kao što sam to već nekoliko puta pominjao.

Poslije određenog perioda, na nivou bića će se pojaviti jedan dovoljan stepen svjesnosti da tu ličnost napokon razotkrijemo kao nešto što nije naše i da ju stavimo pod svoju kontrolu. Tu negdje ćemo steći i neke osnovne uslove koji su potrebni za jedno svjesno življenje kad ćemo postajati sve više svjesniji onoga što jesmo od onoga što nismo. Jedine „svetinje“ koje postoje u ovoj realnosti, to su naši doživljaji. Uz pomoć njihove kontemplacije kao i kontemplacije svih informacija s kojima smo došli ili s kojima ćemo doći u susret, bićemo u stanju da postignemo jedno razumijevanje i da sa sve većim uspjehom određujemo „šta jeste“ a „šta nije“. Tako ćemo se sve svjesnije i ponašati, odnosno, - svjesnije ćemo i živjeti.